

на Патріарха Николая, кого-то Александръ баше произвелъ на Цареградскѣ-тѣ кааедрѣ на мѣсто сваленый Еввемія, да ся упражнява само съ духовны-ты си работы, а по' добры-ты чинове раздаде на челоуѣци, които тя избра, като удръжя скиптра въ рѣцѣ-ты си.

Благогазума-та тая Господарыня одушеви много отечество-то си, което ся даваше отъ Българе-ты и Сарацине-ты. Като желаяше да събере силы-ты му, погрижися да повтори и да утвърди прѣмирие-то съ Владимира, на кого-то съ това памѣреніе прати съ богаты дарове Пера на Имперіѣ-тѣ Василія, и Каникла и Никитѣ, Протоспаарія на Елладѣ; слѣдъ това Адрианополь ся възвръхъ на Гръци-ты.

Обаче прѣтесненіе-то Владимирово докара Гръци-ты до отчаянны мѣрки. Като желаяше Императрица-та да обрне всички-ты си силы срѣшу Българе-ты, побрза да заключи миръ съ Сарацине-ты, за да подвигне всички-ты Вѣсточны войски срѣшу Българе-ты. За това прати въ Сиріѣ Пера на Имперіѣ-тѣ Ивана Радина. Като ся заключи миръ-тъ, пріяхъ повѣленіе войски-ти да побрзатъ въ Европѣ подъ предводителство-то на Генерала, Михаила Токсарѣ. Между това въ Константинополь ставахъ дѣятелно военны-ты приготвленія (917). Като дойдохъ Азіѣскы-ти войски, и като ся приготвихъ Европейскы-ти на военный врьвежъ, като ся събрахъ всички-ты войски, изнесе ся Священно-то дръво на Животворящій Кръсть отъ придворный Священникъ, Константина Кефалѣ и Константина Малаейскый, и прѣдъ него защитници-ти на Отечество-то паднахъ на колѣны, и ся заклыхъ да ся біятъ до послѣдны крайность, или да умрѣтъ за отечество-то.

На гвардіѣ-тѣ баше началникъ Іоаннѣ Грапсовѣ, а на плѣка на Иканаты-ты Олвіанецъ Марула; на армянскы-ты войски командоваше Генералъ Медій; военны-ты оплченія прѣдводителствовахъ тѣхни-ти началници. На вѣсточны-ты, които ся бихъ въ Сиріѣ съ Сарацине-ты, командоваше Михаилъ Токсара; а на Европейскы-ты корпусы Романѣ Аргырѣ и братъ му Львъ, и Варда Фока,